

Arrest

**nr. 87 473 van 12 september 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die loco advocaat Sylvie SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X en X, die verklaren van Jordaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 22 januari 2011 en hebben zich dezelfde dag vluchteling verklaard. Op 11 februari 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In beroep werden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd bij arrest nr. 57 639 van 9 maart 2011. Verzoekers verklaarden zich een tweede keer vluchteling op 4 november 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 13 december 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 14 februari 2012.

1.3. Op 7 mei 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 7 mei 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van verzoeker H.Y.M.A.Q.

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Rusaifa, van Palestijnse origine te zijn en de Jordaanse nationaliteit te bezitten. U en uw familie zijn geregistreerd bij het UNRWA.

U verklaart op 4 oktober 2009 in het geheim religieus te zijn gehuwd met Al Swayed Amal Adnan Mahmoud (OV 6.756.130 en CG 11/01042BY). Ze was eerder gehuwd geweest en was intussen uit de echt gescheiden. Omdat haar familie tegen jullie relatie was gekant en u een aantal keer tevergeefs om haar hand had gevraagd ontmoetten jullie mekaar in het geheim bij Umm Haidar, een vroegere buurvrouw van Amal. Toen in december 2010 bleek dat uw echtgenote zwanger was, probeerde u nogmaals een huwelijksaanzoek te doen, tevergeefs echter. U bracht uw eigen familie van dit alles op de hoogte en uw vader hielp u een passeur te contacteren om het land te kunnen verlaten en betaalde ook jullie reis.

Jullie werden op 22 januari 2011 aangehouden in de transitzone van de luchthaven van Zaventem en vroegen diezelfde dag nog asiel aan. Op 11 februari 2011 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, een beslissing die bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 9 maart 2011.

Op 15 maart 2011 diende u een tweede asielaanvraag in die echter door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging werd genomen (bijlage 13quater).

Op 4 november 2011 dient u een derde asielaanvraag in. U beroept zich op dezelfde problemen zoals door u aangehaald in kader van uw eerste aanvraag en stelt dat uw familie nog steeds wordt lastiggevallen door de familie van Amal. Verder stelt u dat u bij aankomst in België de politie hebt geholpen de passeur te arresteren. Dit nieuws zou via Buitenlandse Zaken ter oren zijn gekomen van de geheime dienst in Jordanië en uw vader zou tweemaal 'geconvokeerd' zijn. Een eerste keer werd hij in april 2011 gecontacteerd en ondervraagd: er zou hem gevraagd zijn waarom u het land clandestien had verlaten, u reisde weliswaar met uw eigen paspoort doch zonder 'officieel' visum. Enige tijd later werd uw vader een tweede keer ondervraagd, dit gebeurde deze keer telefonisch. Er werd hem gevraagd waar u zich ophield en wanneer zijn schoondochter zou bevallen. U vreest bij terugkeer naar Jordanië door de autoriteiten te zullen worden aangehouden en over uw asielaanvraag te zullen worden ondervraagd.

Voorts stelt u dat uw familie te kampen heeft met problemen veroorzaakt door de familie van de passeur, maar over wat voor soort problemen het gaat weet u niet. U zou dit rond oktober 2011 vernomen hebben.

U bent intussen vader geworden van een dochter.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een attest van het UNRWA, uw 'religieuze' huwelijksakte, uittreksel uit jullie paspoorten, een attest op naam van uw echtgenote van het al-Andalous College, huwelijksakte eerste huwelijk Amal en scheidingsakte, uw arbeidsovereenkomst (employment agreement), een aanvraag opdat uw echtgenote u kon komen bezoeken in Saoedi-Arabië, een 'experience certificate', een schrijven van Umm Haidar, en haar identiteitskaart, waarin ze jullie problemen bevestigt, een schrijven, en de identiteitskaart van Aïda Mezahara die in hetzelfde gebouw als uw echtgenote woonde en die jullie problemen bevestigt, een aantal rapporten over erewraak en een schrijven opgesteld door de psychologe van uw echtgenote.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (cgvs) dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U baseert uw derde asielaanvraag op dezelfde motieven zoals door u aangehaald in kader van uw eerste asielaanvraag, meer bepaald vreest u problemen met uw schoonfamilie omdat zij tegen jullie huwelijk gekant zijn (cgvs p.1). Dient in dezer te worden opgemerkt dat het cgvs op 11 februari 2011 in een omstandig gemotiveerde beslissing oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan

de door u aangehaalde asielmotieven, een appreciatie die op 9 maart 2011 bevestigd werd door de Raad van Vreemdelingenbetwistingen. Uw tweede asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen omdat u geen nieuwe elementen had aangereikt (zie bijlage 13 quater dd. 29 maart 2011). In kader van deze aanvraag legde u een kopie van de huwelijksakte van het eerste huwelijk van Amal, een kopie van de scheidingsakte en een kopie van de huwelijksakte van jullie religieuze huwelijk neer (zie ook infra).

De door u neergelegde documenten en verklaringen afgelegd in kader van uw derde asielaanvraag moeten in het licht hiervan beoordeeld worden en er dient te worden vastgesteld dat u niet bij machte bent de eerdere appreciatie in positieve zin om te buigen.

Zoals reeds aangestipt werd er geoordeeld dat de door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie niet geloofwaardig zijn. De huwelijksakte van uw verbintenis met Amal werd reeds beoordeeld door het cgvs in kader van uw eerste asielaanvraag. De huwelijksakte 'ter staving van' het eerste huwelijk van Amal en de echtscheidingsakte kunnen evenmin bezwaarlijk als nieuwe elementen worden gezien daar deze stukken reeds beoordeeld werden door de RVV in kader van uw eerste asielaanvraag (zie arrest nr. 57 639 van 9 maart 2011). Wat betreft de verklaringen van beide buurvrouwen dient opgemerkt dat deze stukken opgemaakt werden ter uwer behoeven en bijgevolg geen objectieve bewijswaarde hebben (cgvs p.3; cgvs echtgenote p.2). Bijgevolg kan er nog ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw familie nog steeds wordt lastiggevallen door de familie van Amal (cgvs p.2; cgvs echtgenote p.1).

De stukken die betrekking hebben op uw identiteit, tewerkstelling, opleiding van uw echtgenote worden door het CGVS niet betwist daar deze feiten op zich hier niet ter discussie staan. Wat betreft de door u neergelegde rapporten over erewraak dient aangestipt dat u zelf aanhaalt dat jullie casus niet vermeld wordt en dat deze rapporten slechts melding maken van gelijkaardige gevallen (cgvs p.5). Bijgevolg voegen ook deze stukken niets toe aan uw individueel asioldossier. Wat betreft het schrijven van de psychologe van uw echtgenote hier in België dient aangestipt dat ze zich baseert op de verklaringen van uw echtgenote, waaraan door het cgvs geen geloof wordt gehecht. Het cgvs betwist op zich niet dat uw echtgenote psychologische problemen heeft, maar kan zich gezien het geheel van bovenstaande observaties geen beeld vormen van de oorzaak die aan de grondslag ligt hiervan. In dit kader dient nog aangestipt dat er zich tijdens het gehoor van uw echtgenote geen problemen hebben voorgedaan.

Verder kan er bezwaarlijk geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw vader intussen tweemaal door de geheime dienst zou zijn geïnterpelleerd. Zo stelt u dat uw vader een eerste keer werd aangesproken in april 2011 en u een drietal weken later door hem hiervan op de hoogte werd gesteld. Hij zou ondervraagd zijn over jullie clandestiene vertrek uit Jordanië. Enige tijd later werd hij nogmaals, telefonisch, over u ondervraagd en werd hem tevens de vraag gesteld wanneer zijn schoondochter ging bevallen. U zou dit in de eerste helft van mei hebben vernomen (cgvs p.2). Vooreerst dient aangestipt dat het toch wel merkwaardig is dat uw vader een drietal weken zou wachten alvorens u over deze eerste confrontatie op de hoogte te stellen. Hij was er immers van meet af aan van op de hoogte dat u hier in België een asielaanvraag had ingediend en hij moet zich toch maar al te zeer bewust zijn geweest van het belang van dergelijk nieuws (cgvs p.2). Zelfs al moest uw vader niet op de hoogte zijn van het gegeven dat u intussen een derde asielaanvraag had ingediend is het niet meer dan logisch dat hij u een dergelijk gegeven quasi onmiddellijk zou meedelen daar deze zaak u ten zeerste aanbelangt. Daarenboven, mocht de geheime dienst werkelijk naar informatie op zoek zijn, dan kan er toch van worden uitgegaan dat ze het niet zouden laten bij een convocatie en een telefonische ondervraging ergens in april of mei 2011. U maakt tijdens het gehoor in februari 2012 immers geen enkele allusie op verdere problemen die uw vader/familie met de autoriteiten zou hebben ondervonden. In de marge dient ook nog aangestipt dat u stelt dat u op het moment dat u hiervan op de hoogte werd gesteld, u zich nog in het 'gesloten centrum' bevond. U gevraagd of dit wil zeggen dat op dat moment uw eerste asielprocedure nog lopende was, geeft u aan dat u dit vernomen had nadat jullie de negatieve beslissing hadden gekregen. Gevraagd of dit wil zeggen dat u dit vóór het indienen van uw tweede asielaanvraag hebt vernomen, beaamt u dit (cgvs p.2). Gezien u uw tweede asielaanvraag op 14 maart 2011 indienende kan dit bezwaarlijk overtuigen daar uw vader de eerste convocatie pas in april van dat jaar zou hebben gekregen en u pas enkele weken later hiervan op de hoogte werd gesteld. Al deze vaststellingen komen uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Zo ook dient nog aangestipt dat de problemen die uw familie met de familie van de passeur zou hebben ondervonden bezwaarlijk kunnen overtuigen. U hebt dit na de 'ramadan', ongeveer in

oktober, vernomen. U gevraagd welke soort problemen het hier betreft, stelt u hier niet veel over te hebben gesproken: u bent moe, de politie hier zou u niet hebben geholpen, uw familie zou nu problemen hebben met de familie van de passeur en ook de Jordaanse ambassade zou intussen op de hoogte zijn. Andermaal gevraagd wat voor problemen het hier betreft, stelt u nogmaals moe te zijn en het niet te hebben gevraagd. U dan gevraagd of dit wil zeggen dat u weet dat uw familie problemen heeft, maar u niet weet welke, beaamt u dit (cgvs p.2). Mocht er effectief geloof aan dit door u beweerde gegeven kunnen worden gehecht dan kan er toch van worden uitgegaan dat u hier wel degelijk navraag naar zou hebben gedaan daar dergelijke informatie van essentieel belang is om uw vrees correct te kunnen inschatten. Uw toch wel laconieke houding kan bezwaarlijk overtuigen temeer u dit gegeven nu aanhaalt als een aspect van uw asielaanvraag waardoor er des te meer van u kan verwacht worden gedetailleerd hierover te kunnen vertellen.

Wat betreft uw verklaring bij terugkeer naar Jordanië door de autoriteiten te zullen worden aangehouden en te worden ondervraagd over uw asielaanvraag, waarbij men u niet zal geloven dat 'jullie niets gezegd hebben over de autoriteiten', dient te worden opgemerkt dat dit louter uw eigen vermoedens zijn die u niet kunt staven aan de hand van enig concreet element (cgvs p.2).

Tot slot dient nog aangestipt dat ook in hoofde van uw echtgenote die zich op dezelfde motieven baseert een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

Ten aanzien van verzoekster A.S.A.A.M.

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Duitsland, van Palestijnse origine te zijn en de Jordaanse nationaliteit te bezitten. U en uw familie zijn geregistreerd bij UNRWA.

Alhoewel u bent opgegroeid in een extremistische familie, mocht u uw diploma van lerares behalen. Een job uitoefenen mocht u evenwel niet. In 2005 werd u uitgehuwelijkt aan een man die hoofdzakelijk in Italië woonde en werkte. U ging hem er verschillende keren opzoeken. Uw echtgenoot hield er echter andere vrouwen op na en mishandelde u. Uw familie stemde ermee in dat u in april 2008 uit de echt scheidde.

Sedert 2006 had u contact met Youssef (OV 6.756.130 en CG 11/01042Y) en u ontmoette hem in het huis van Umm Haidar, een vroegere buurvrouw. Toen uw familie achterhaalde dat jullie contact hadden werd u door hen mishandeld en zijn de huwelijksaanzoeken niet in overweging genomen. Op 4 oktober 2009 traden jullie in het geheim in het huwelijk. In december 2010, u was zwanger, deed uw echtgenoot een laatste huwelijksaanzoek, maar tevergeefs. Hierop bracht hij zijn familie op de hoogte en zijn vader hielp jullie het land te verlaten. Hij contacteerde een passeur en financierde jullie reis.

Op 21 januari 2011 verlieten jullie het land via de luchthaven van Amman. U had wel eerst nog uw moeder gebeld met de mededeling dat u én gehuwd én zwanger was, waarop uw moeder u met de dood bedreigde.

Op 22 januari 2011 werden jullie aangehouden in de transitzone van de luchthaven van Zaventem en vroegen jullie asiel aan. Op 11 februari 2011 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, een beslissing die bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 9 maart 2011.

Op 15 maart 2011 diende u een tweede asielaanvraag in die echter door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging werd genomen (bijlage 13quater).

Op 4 november 2011 dient u een derde asielaanvraag in. U beroept zich op dezelfde problemen zoals door u aangehaald in kader van uw eerste asielaanvraag en stelt dat uw familie u nog altijd wil

doden en nog steeds uw schoonfamilie lastig valt. Verder stelt u dat er heel wat dingen zijn die uw echtgenoot u niet vertelt. U hebt intussen een dochter op de wereld gezet.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich in kader van uw derde asielaanvraag op dezelfde motieven baseert zoals deze die werden aangehaald door uw echtgenoot. In hoofde van uw echtgenoot werd door het Commissariaat-generaal (cgvs) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde motieven. Bijgevolg kan er ook aan uw asielaanvraag geen positief gevolg worden gegeven. We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw echtgenoot.

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (cgvs) dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U baseert uw derde asielaanvraag op dezelfde motieven zoals door u aangehaald in kader van uw eerste asielaanvraag, meer bepaald vrees u problemen met uw schoonfamilie omdat zij tegen jullie huwelijk gekant zijn (cgvs p.1). Dient in dezer te worden opgemerkt dat het cgvs op 11 februari 2011 in een omstandig gemotiveerde beslissing oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven, een appreciatie die op 9 maart 2011 bevestigd werd door de Raad van Vreemdelingenbetwistingen. Uw tweede asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen omdat u geen nieuwe elementen had aangereikt (zie bijlage 13 quater dd. 29 maart 2011). In kader van deze aanvraag legde u een kopie van de huwelijksakte van het eerste huwelijk van Amal, een kopie van de scheidingsakte en een kopie van de huwelijksakte van jullie religieuze huwelijk neer (zie ook infra).

De door u neergelegde documenten en verklaringen afgelegd in kader van uw derde asielaanvraag moeten in het licht hiervan beoordeeld worden en er dient te worden vastgesteld dat u niet bij machte bent de eerdere appreciatie in positieve zin om te buigen.

Zoals reeds aangestipt werd er geoordeeld dat de door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie niet geloofwaardig zijn. De huwelijksakte van uw verbintenis met Amal werd reeds beoordeeld door het cgvs in kader van uw eerste asielaanvraag. De huwelijksakte 'ter staving van' het eerste huwelijk van Amal en de echtscheidingsakte kunnen evenmin bezwaarlijk als nieuwe elementen worden gezien daar deze stukken reeds beoordeeld werden door de RVV in kader van uw eerste asielaanvraag (zie arrest nr. 57 639 van 9 maart 2011). Wat betreft de verklaringen van beide buurvrouwen dient opgemerkt dat deze stukken opgemaakt werden ter uwer behoeven en bijgevolg geen objectieve bewijswaarde hebben (cgvs p.3; cgvs echtgenote p.2). Bijgevolg kan er nog ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw familie nog steeds wordt lastiggevallen door de familie van Amal (cgvs p.2; cgvs echtgenote p.1).

De stukken die betrekking hebben op uw identiteit, tewerkstelling, opleiding van uw echtgenote worden door het CGVS niet betwist daar deze feiten op zich hier niet ter discussie staan. Wat betreft de door u neergelegde rapporten over erewraak dient aangestipt dat u zelf aanhaalt dat jullie casus niet vermeld wordt en dat deze rapporten slechts melding maken van gelijkaardige gevallen (cgvs p.5). Bijgevolg voegen ook deze stukken niets toe aan uw individueel asieldossier. Wat betreft het schrijven van de psychologe van uw echtgenote hier in België dient aangestipt dat ze zich baseert op de verklaringen van uw echtgenote, waaraan door het cgvs geen geloof wordt gehecht. Het cgvs betwist op zich niet dat uw echtgenote psychologische problemen heeft, maar kan zich gezien het geheel van bovenstaande observaties geen beeld vormen van de oorzaak die aan de grondslag ligt hiervan. In dit kader dient nog aangestipt dat er zich tijdens het gehoor van uw echtgenote geen problemen hebben voorgedaan.

Verder kan er bezwaarlijk geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw vader intussen tweemaal door de geheime dienst zou zijn geïnterpelleerd. Zo stelt u dat uw vader een eerste keer werd aangesproken in april 2011 en u een drietal weken later door hem hiervan op de hoogte werd gesteld. Hij zou ondervraagd zijn over jullie clandestiene vertrek uit Jordanië. Enige tijd later werd hij nogmaals, telefonisch, over u ondervraagd en werd hem tevens de vraag gesteld wanneer zijn

schoondochter ging bevallen. U zou dit in de eerste helft van mei hebben vernomen (cgvs p.2). Vooreerst dient aangestipt dat het toch wel merkwaardig is dat uw vader een drietal weken zou wachten alvorens u over deze eerste confrontatie op de hoogte te stellen. Hij was er immers van meet af aan van op de hoogte dat u hier in België een asielaanvraag had ingediend en hij moet zich toch maar al te zeer bewust zijn geweest van het belang van dergelijk nieuws (cgvs p.2). Zelfs al moest uw vader niet op de hoogte zijn van het gegeven dat u intussen een derde asielaanvraag had ingediend is het niet meer dan logisch dat hij u een dergelijk gegeven quasi onmiddellijk zou meedelen daar deze zaak u ten zeerste aanbelangt. Daarenboven, mocht de geheime dienst werkelijk naar informatie op zoek zijn, dan kan er toch van worden uitgegaan dat ze het niet zouden laten bij een convocatie en een telefonische ondervraging ergens in april of mei 2011. U maakt tijdens het gehoor in februari 2012 immers geen enkele allusie op verdere problemen die uw vader/familie met de autoriteiten zou hebben ondervonden. In de marge dient ook nog aangestipt dat u stelt dat u op het moment dat u hiervan op de hoogte werd gesteld, u zich nog in het 'gesloten centrum' bevond. U gevraagd of dit wil zeggen dat op dat moment uw eerste asielprocedure nog lopende was, geeft u aan dat u dit vernomen had nadat jullie de negatieve beslissing hadden gekregen. Gevraagd of dit wil zeggen dat u dit vóór het indienen van uw tweede asielaanvraag hebt vernomen, beaamt u dit (cgvs p.2). Gezien u uw tweede asielaanvraag op 14 maart 2011 indienende kan dit bezwaarlijk overtuigen daar uw vader de eerste convocatie pas in april van dat jaar zou hebben gekregen en u pas enkele weken later hiervan op de hoogte werd gesteld. Al deze vaststellingen komen uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Zo ook dient nog aangestipt dat de problemen die uw familie met de familie van de passeur zou hebben ondervonden bezwaarlijk kunnen overtuigen. U hebt dit na de 'ramadan', ongeveer in oktober, vernomen. U gevraagd welke soort problemen het hier betreft, stelt u hier niet veel over te hebben gesproken: u bent moe, de politie hier zou u niet hebben geholpen, uw familie zou nu problemen hebben met de familie van de passeur en ook de Jordaanse ambassade zou intussen op de hoogte zijn. Andermaal gevraagd wat voor problemen het hier betreft, stelt u nogmaals moe te zijn en het niet te hebben gevraagd. U dan gevraagd of dit wil zeggen dat u weet dat uw familie problemen heeft, maar u niet weet welke, beaamt u dit (cgvs p.2). Mocht er effectief geloof aan dit door u beweerde gegeven kunnen worden gehecht dan kan er toch van worden uitgegaan dat u hier wel degelijk navraag naar zou hebben gedaan daar dergelijke informatie van essentieel belang is om uw vrees correct te kunnen inschatten. Uw toch wel laconieke houding kan bezwaarlijk overtuigen temeer u dit gegeven nu aanhaalt als een aspect van uw asielaanvraag waardoor er des te meer van u kan verwacht worden gedetailleerd hierover te kunnen vertellen.

Wat betreft uw verklaring bij terugkeer naar Jordanië door de autoriteiten te zullen worden aangehouden en te worden ondervraagd over uw asielaanvraag, waarbij men u niet zal geloven dat 'jullie niets gezegd hebben over de autoriteiten', dient te worden opgemerkt dat dit louter uw eigen vermoedens zijn die u niet kunt staven aan de hand van enig concreet element (cgvs p.2).

Tot slot dient nog aangestipt dat ook in hoofde van uw echtgenote die zich op dezelfde motieven baseert een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de artikels 48/3, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 149 van de Grondwet, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het beginsel van behoorlijk bestuur en een manifeste “appreciatievergissing”, ondernemen verzoekers een poging om de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen te weerleggen.

2.2. Waar verzoekers de schending aanhalen van artikel 149 van de Grondwet, merkt de Raad op dat voormeld artikel niet van toepassing is op beslissingen die worden opgenomen in het kader van de vreemdelingenwet, aangezien deze bestuurshandelingen betreffen en geen jurisdictionele handelingen.

2.3. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden rechtsbeginsel en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Daar waar verzoekers de schending opwerpen van "*het beginsel van behoorlijk bestuur*" wijst de Raad erop dat de beginselen van behoorlijk bestuur een veelzijdig begrip is dat meerdere beginselen in zich houdt en het de Raad onmogelijk is, en het hem evenmin toekomt, uit de loutere bewoording "*beginsel van behoorlijk bestuur*" het bedoelde beginsel van behoorlijk bestuur te distilleren.

Verzoekers maken niet duidelijk op welk beginsel van behoorlijk bestuur zij zich met de loutere bewoording "*het beginsel van behoorlijk bestuur*" beroepen zodat er, verwijzend naar de definitie van een middel zoals hoger gesteld, door de algemene verwijzing naar deze beginselen geen sprake is van een middel. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.4. De Raad wijst erop dat geen enkele wetsbepaling verbiedt dat in het kader van een meervoudige asielaanvraag uitspraak wordt gedaan mede op basis van gegevens die in het kader van de eerste asielaanvraag bekend waren. Dat de bestreden beslissingen gebrekkig gemotiveerd zouden zijn omdat zij voortgaan op het feit dat verzoekers hun eerste asielaanvraag als ongeloofwaardig werd beschouwd, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.5.1. De Raad benadrukt voorts dat hij niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van een meervoudige asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerdere asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

In zoverre een onderzoek van de door verzoekers aangevoerde middelen met zich zou meebrengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen.

Omtrent de eerste aanvraag werden beslissingen genomen die rekening hielden met alle relevante elementen. Verzoekers kregen daarbij de kans om hun asielverzoek zo correct en omstandig mogelijk uiteen te zetten en waar mogelijk te staven met stukken. De weigeringsbeslissingen die na onderzoek van alle elementen genomen werden door de commissaris-generaal, werden door de arresten van 9 maart 2011 door de Raad bevestigd (arresten 57 639 en 57 640). Het gezag van gewijsde van deze arresten omvat de volgende vaststellingen: 1) Verzoekster maakt niet in het minst aannemelijk, mede gelet op haar ongeloofwaardige verklaringen, dat zij slachtoffer is van de problemen zoals uiteengezet in de door haar aangehaalde rapporten en de stukken geen bewijs vormen van het feit dat verzoekster zelf in een situatie van eerwraak verzeild is geraakt. 2) verzoeksters voorgehouden profiel is niet aannemelijk: "*de Raad (stelt) vast dat verzoekster geen enkele overtuigende verklaring aflegt nopens haar persoonlijke situatie. Zo beweerde verzoekster dat zij zich thuis in een extremistisch milieu bevond en zelfs niet uit het raam mocht kijken (stuk 7, gehoorverslag CGVS verzoekster 04/02/2011, p. 2'), terwijl ze anderzijds verklaarde dat zij aan de AI Andalous-faculteit voor lerares had gestudeerd en een diploma heeft behaald (stuk7, gehoorverslag CGVS verzoekster 04/02/2011, p. 2). Deze verklaringen lijken moeilijk verenigbaar. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeksters paspoorten (stuk 15, documenten Grenscontrole) talloze in- en uitreisstempels bevatten die gedateerd zijn tussen 2005 en 2011, wat ook moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met het door verzoekster geschetste profiel. Vervolgens stelt de Raad vast dat verzoekster beweerde in 2005 (ongelukkig) gehuwd te zijn geweest met M.Q. en dat ze de huwelijksakte heeft verscheurd en in april 2008 van hem gescheiden was (stuk 7, gehoorverslag CGVS verzoekster 04/02/2011, p. 4). Nadat haar ter terechtzitting werd gewezen op het gezinsherenigingsvisum dat in haar paspoort prijkt (stuk 15, Documenten*

grenscontrole, visum type D (ricongiungimento familiare) geeft verzoekster aan dat zij na haar eerste huwelijk 3 maanden in Italië verbleef in het jaar 2006, waar haar ex-echtgenoot woonde, en dat zij na de echtscheiding terugkeerde naar Jordanië. Ook deze verklaringen kunnen bezwaarlijk met haar profiel in overeenstemming worden gebracht. Bovendien zijn de verschillende versies van het moment waarop ze van haar eerste echtgenoot uit de echt scheidde, niet met elkaar te verzoenen.” 3) haar verklaringen zijn ongeloofwaardig (“verzoekster herhaalt hoofdzakelijk te zijn gevlucht omdat zij zwanger was, wat zij ook al eerder had aangegeven (stuk 13, Vragenlijst, p. 23). De Raad stelt echter vast dat verzoeksters familie door verzoekster zelf op de hoogte is gebracht van het feit dat zij zwanger was (stuk 7, gehoorverslag CGVS verzoekster 04/02/2011, p. 11’). Indien verzoekster werkelijk vreest om die reden door haar familie vermoord te worden, lijkt het bijzonder onvoorzichtig om deze gevoelige informatie middels een telefoongesprek, dat ze vanop de luchthaven met haar moeder had, prijs te geven (stuk 7, gehoorverslag CGVS verzoekster 04/02/2011, p. 11’).” 4) “De Raad stelt ten slotte vast dat verzoekster geen enkele duidelijkheid schept over haar actuele burgerlijke staat, wat toch een wezenlijk element is bij de beoordeling van verzoeksters asielrelaas. Er zijn immers geen authentieke documenten voorhanden met betrekking tot haar huwelij(en).”

De Raad besluit in het kader van de eerste asielaanvraag dat *“Uit wat voorafgaat dient te worden besloten dat verzoeksters asielrelaas volstrekt ongeloofwaardig is.”*

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.5.2. In een derde asielaanvraag leggen verzoekers volgens het verzoekschrift volgende nieuwe documenten voor:

1. documenten betreffende de scholing van verzoekster
2. de echtscheidingsdocumenten van verzoekster
3. huwelijksdocumenten van het eerste huwelijk van verzoekster
4. officieuze huwelijksakte van verzoekers
5. getuigenissen van twee buurvrouwen
6. aanvraag tot visa familiehereniging van verzoekster
7. arbeidscontract van verzoeker
8. geboorteakte van hun dochter
9. internet artikelen
10. brief van hun advocaat van 10 oktober 2011

2.5.3. De Raad merkt omtrent deze documenten vooreerst het volgende op: de geboorteakte van de dochter werd niet voorgelegd, maakt geen deel uit van het administratief dossier, noch wordt het aan het verzoekschrift toegevoegd. Om duidelijkheid gevraagd ter terechtzitting kan daaromtrent geen antwoord worden gegeven. De Raad is derhalve van oordeel dat verzoekers niet in het minst aantonen dat de dochter de naam draagt van verzoekster of dat daaruit zou blijken dat de dochter buiten het huwelijk is geboren.

Verzoekers proberen aan te tonen dat ze niet gehuwd zijn door middel van een fotokopie van een “officieuze” huwelijksakte, reeds voorgelegd in de eerste asielaanvraag, en waarvan opgemerkt dient te worden dat de vertalingen verschillend zijn. In tegenstelling tot de vertaling van het document ingediend naar aanleiding van de tweede asielaanvraag (adm. doss. tweede asielaanvraag) stelt de Raad ter terechtzitting samen met de partijen en met de hulp van de aanwezige tolk vast dat nergens in het Arabische document vermeld wordt dat het om een “clandestien huwelijk” gaat. Uit de vertaling van het document naar aanleiding van de eerste asielaanvraag (adm. doss. eerste asielaanvraag) blijkt duidelijk dat het een huwelijksakte betreft voor een religieus tribunaal en dat het een gewoonterechtelijke akte is, vertaling die door de aanwezige tolk wordt bevestigd. Niettegenstaande dit document een fotokopie is en geen enkel origineel document met betrekking tot dit huwelijk wordt neergelegd, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt beweerd, kan daaruit afgeleid worden dat verzoekers gehuwd zijn op 4 oktober 2009 volgens het Jordaans gewoonterecht en er geen toestemming diende verleend te worden door een voogd of de rechtbank (punt 10) voor verzoekster omdat zij de leeftijd van de wettelijke meerderjarigheid heeft bereikt, in de mate enig geloof kan worden gehecht aan deze fotokopie.

Het echtscheidingsdocument waaruit blijkt dat de echtelieden in akkoord zijn gescheiden op verzoek van de echtgenote, in casu verzoekster, is een fotokopie, maar verder weinig relevant vermits in de huwelijksakte wordt vermeld dat verzoekster gescheiden is en dat werd nagegaan of er bezwaren waren

tegen het voltrekken van een tweede of nieuw huwelijk. Het huwelijksdocument van het eerste huwelijk van verzoekster is niet relevant vermits zij gescheiden zou zijn van haar eerste echtgenoot.

De documenten met betrekking tot verzoeksters scholing en de tewerkstelling van verzoeker zijn in deze niet relevant omdat niet betwist wordt dat verzoekster opgeleid is als lerares en verzoeker tewerkgesteld was in Saudi Arabië. De aanvraag tot visum familiehereniging (verzoekschrift nr. 6) is eigenlijk een aanvraag familiebezoek van verzoekster om haar echtgenoot te bezoeken in Saudi Arabië dd. 27 december 2009; het is een origineel document en daarin wordt gesteld dat verzoekers gehuwd zijn.

De internetartikelen betreffen algemene informatie en de brief van de advocaat is een begeleidende brief bij de asielaanvraag.

2.6. In de mate verzoekers beweren gehuwd te zijn zonder de toestemming van verzoeksters ouders kunnen zij de Raad evenmin overtuigen. Immers, volgens verzoeksters verklaringen heeft zij bij haar ouders (familie) gewoond tot aan haar vertrek naar België in januari 2011 (gehoor eerste asielaanvraag, p. 1b) zodat het niet in het minst geloofwaardig is dat zij zou zijn getrouwd in 2009 zonder dat haar ouders daarvan op de hoogte zouden zijn geweest en zonder dat zij zouden gemerkt hebben dat hun dochter een familiebezoek zou aangevraagd hebben om naar Saudi Arabië te reizen om haar echtgenoot op te zoeken. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij gehuwd zijn tegen de wil van de familie van verzoekster. Daaruit volgt dan ook dat ook niet aannemelijk is dat hun dochter geboren is "buiten een officieel" huwelijk. Dit klemt des te meer nu verzoekers de geboorteakte van de dochter, die in België is geboren niet heeft voorgelegd.

Wat de verklaringen van de buurvrouwen betreffen wijst de Raad erop dat dit gesolliciteerde brieven zijn waaraan geen bewijswaarde wordt toegekend. Overigens de brieven die gewag maken van de strenge bejegening van de familie (vader) ten aanzien van verzoekster komen niet overeen met het reeds in de eerste asielaanvraag vastgesteld profiel van verzoekster.

In de mate verzoekers in het verzoekschrift stellen dat zij hun originele huwelijksakte hebben neergelegd en ook de originele echtscheidingsdocumenten van verzoeksters eerste huwelijk, wijst de Raad erop dat dit niet blijkt uit het administratief dossier en het negatief antwoord op de vraag ter terechtzitting, namelijk of de originele akte kan worden getoond of neergelegd. Zij kunnen dan ook bezwaarlijk volhouden dat hun originele huwelijksakte werd neergelegd en dat deze documenten niet onderworpen werden aan een grondige analyse.

De Raad besluit derhalve dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers hun beweringen dat zij tegen de wil van de familie zijn gehuwd en slachtoffer dreigen te worden van "eerwraak".

2.7.1. Wat de problemen betreffen die verzoekers vader zou ondervinden met de geheime diensten naar aanleiding van hun vertrek uit Jordanië dient vooreerst opgemerkt te worden dat verzoekers legaal hun land verlieten, gelet op de uitreisstempel in hun paspoort. Voorts kan worden vastgesteld dat verzoekers vader een tweede keer gecontacteerd zou zijn geweest door de veiligheidsdienst en dat hem werd gevraagd wanneer zijn schoondochter zou bevallen en wat hij van zijn zoon wist. Deze twee interpellaties door de veiligheidsdienst zouden dateren van april of mei 2011, zodat, in de mate daar enig geloof aan gehecht kan worden, bezwaarlijk kan aangenomen worden dat verzoekers vader omwille van verzoekers ernstige problemen kent met de veiligheidsdiensten. Ook ter terechtzitting wordt geen gewag gemaakt van het feit dat thans, en sedert april-mei 2011, verzoekers vader problemen zou hebben met de veiligheidsdiensten.

2.7.2. Wat de problemen betreffen die verzoekers vader zou hebben gekend met de familie van de passeur wijst de Raad erop dat verzoekers relaas zeer vaag is en hij in wezen niet veel verder komt dan de verklaring dat hij er niet veel over gepraat heeft en hij moe is (gehoor CGVS verzoeker, tweede asielaanvraag, p. 2). De Raad merkt op dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst of de redenen waarom hij naar zijn land van herkomst niet kan terugkeren, nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816; RvS 12 januari 2005, nr. 139.148). Verzoekers maken de problemen die verzoekers vader zou hebben

gekend of zou kennen niet aannemelijk met vage en incoherente verklaringen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Waar verzoekers er in het verzoekschrift op wijzen dat zij bij hun aankomst in België met de Belgische politie gewerkt hebben en geholpen hebben om de passeur te arresteren, wijst de Raad erop dat op dit argument niet verder wordt ingegaan, in het administratief dossier geen andere elementen over dit argument aanwezig zijn, en verzoekers (raadsman) dit ter terechtzitting ook niet verder kunnen toelichten wanneer dit argument ter sprake wordt gebracht. Gelet op deze vaststellingen is de Raad van oordeel dat verzoekers niet aantonen dat zij of hun familie problemen kennen met de passeur of omwille van de aanhouding van de passeur.

2.8. Waar verzoekers nog aanvoeren dat hun het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend, wijst de Raad erop dat de verklaringen van de kandidaat-vluchteling een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn. Aldus mogen de verklaringen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en mogen er zich in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voordoen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen, wat in casu niet het geval is.

2.9. Op basis van het voorgaande, kan worden besloten dat aan het vluchtrelaas van verzoekers geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan verzoekers de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.10. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De loutere verwijzing naar een algemene toestand in het land van herkomst is niet voldoende. Mede in acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoekers niet aantonen dat zij worden vervolgd of gevisieerd door hun autoriteiten of derden en dat zij het slachtoffer dreigen te worden van een vervolging die zou resulteren in een straf die in hun hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS